

Lietuvių kalba –

VADOVO PAŽYMYS

Jaunimo organizacijos turi tikslą ne tik jungti ir organizuoti darbui paruošti savo narius, bet ir juos jauginti į savą kultūrą ir tautinę dvasią. Tai sąlyga, kuri pateisina išėivijoje tautinių organizacijų egzistenciją, tėvų išlaidas ir vyresniųjų vadovų viltis savo jaunosiomis kartomis. Geriausiai tai atlieka, kai lietuviška jaunimo organizacija pajégia išlaikyti lietuvių kalbą, sava kalba vesti susirinkimus, savos kalbos mokytį jaunesnius narius. Ar tai atlieka mūsų lietuviškos jaunimo organizacijos, tai klausimas, kurį nuolat stato sau organizacijų vyresnieji vadai ir tėvai, nors jie kartais iš organizacijos per daug reikalauja ir per daug tikisi.

Organizacija normaliose sąlygose daugiau rūpinasi jaunimo auklėjimu ideologiškai, tautiškai ir profesiskai. Išėivijoje dar prisideda ir tas tikslas, kurio nereikia net minėti savoje tautoje ir nepriklausomoje valstybėje. Išėivijos jaunimas organizacijose išlieka savo tautos dalimi. Nors jis jauga į krašto papročius ir gyvenamos tautos siekimus, jis prigyja prie tautos kamieno, kiek jis sugeba susikalbėti sava kalba, kiek jis bendrauja savo tarpe su vyresniųjų organizacijomis. Jaunimo organizacijose jis turi jausti dvigubą paskirtį – atlikti pareigas gimtajam ar adoptavusiam kraštui ir savo tautai ar tėvų tėvynei.

Reikia laikyti vertomis vyresniųjų vienos ar kitos lietuvių jaunimo organizacijos pastangas išlaikyti, geriau išmokyti ir įdaiginti savo kalbą ir tos kalbos meilę. Nei vienos kalbos nereikia niekinti, nei kitos girti. Kiekviena kalba turi savo išreiškimo būdus, savo vidaus dvasią ir savo grožį, kuriame atsispindi tautos glūdumų kultūra ir dabarties kūryba. Pastangos išmokyti bent jaunesnius ar būsimus vadovus savos kalbos yra pagrindinis uždavinys, vadovo pažymys išlaikyti tautinę sąmonę jaunojoje kartoje.

Neskaitant lietuvių kalbos kursų, kuriuos jau keleri metai rengia Jaunimo sąjungos Ryšių centras ir kurie jau yra davę akivaizdžių rezultatų redakcijoms, žurnalizmui, paskaitoms ir svarstyboms, reikia priminti tokias organizacijas, kaip skautų ir ateitininkų, kurios mėgina savo narius paruošti vadovais ir savo kalbos tolimesniais mokytojais. Pedagoginis Litanistikos institutas jau yra išleidęs gal daugiau kaip šimtą mokykloms pasiruošusių mokytojų, nors ir ne visi šiuo metu litanistinėse mokyklose dirba. Organizacijos pirmiausia ruošiasi sau vadovus, kad jie ne tik pavadotų vyresnius, kurie pradeda pamažu pailsti darbuose, bet ir entuziastingai vykdytų organizacijos idėjas, atlikdami auklėjimo, tautinio sąmoninimo ir į tautos kamieną įjungimo darbus.

Ateinančią savaitę skautų vadovybė jau antrus metus rengia litanistinį seminarą savo vadovams ar būsimiems skautų veikėjams, kurie turės vadovauti jaunesniems ir greitai užimti organizacijos vadovavimo pozicijas. Tai ne tik vertingos pastangos, bet ir kreiptinas didesnis dėmesys į tą užmojį, kuris teikia litanistiniu seminaru geresnį kalbos pažinimą, nors jis trumpas ir dėlto su dideliais darbo reikalavimais.

Ne tik skautų organizacijos vadovai, ypač vyresnieji, turi domėtis, bet ir skautų tėvai ar prijaučiantieji. Jie turi pagelbėti ir padėti, kad seminaras atneštų daugiau naudos. Neįvertinsime nei pinigais, nei darbo apimtimi tų pasiaukojusių vadų, kurie tokį seminarą organizuoja, bet būtina visiems prisidėti, kad pati organizacija, tiek tarnavusi tautiniam reikalui, būtų labiau vertinama ir pagelbima savo pastangose.

Taip pat reikia priminti ir ateitininkų pastangas, kai jie organizuoja kursus vadovams ir juos ruošiasi savo įpėdiniais. Ne

ARVYDAS ŽYGAS, pravedęs Sanpaule ateitininkų stovyklą, nuotraukoje kalbasi su popiežium Jonu Paulium II po Jaunimo Kongreso tik ideologiškai jie pasiruošia savo papėdininkus, bet ir tautiniu žvilgsniu, – jie išmoko geriau savo kalbos ir savų tradicijų, įjungdami į tautinį darbą ir rūpestį tautos likimu. Tai pastangos, kurios vertos visuomenės domesio tautiniu požiūriu.

Reikia pripažinti ir tikrovę. Juo laikas ilgesnis, juo daugiau jaunuolių atkrinta nuo savo tautinės bendruomenės bent kalbos atžvilgiu. Teisybė, galima puikiai dirbti ir tik vietos kalba, šiuo atveju mokant anglų kalbą. Bet jau nėra tokio tautos tęstinumo, koks jis turėtų būti ir kaip jis turėtų reikštis tautos nelaimės laikotarpy. Užtat savos kalbos mokytį ir jai meilę įkvėpti nėra tik tėvų, mokyklos ar organizacijų reikalas, bet ir visuomenės tautinė pareiga.

Nors jau mes nemėgstame kalbėti apie pareigą ir nemėgstame prisiminti tėvų ar savo pačių bent tylius įsipareigojimus tautai, bet tai neišlaisvina iš tautinio priklausomumo ir savo tautai turimos skolos. Tautai skolingas yra ne tik tas, kuris iš jos gavo mokslą ir joje pasiruošė savo ateitį, bet ir tas, kuris savyje nešioja tautos ryžtą, kietą užsispyrimą siekti vis geresnio gyvenimo, nepaisant sunkaus darbo ir įtemptų pastangų.

Lietuvių visuomenė, nepaisant, kaip ją suprasime ir kaip imsime, yra atsakinga už savo tautos ateitį pačiu savo priklausomumu ir pačia kilme. Net iš mišrių šeimų kilusių nepateisina nežinojimas ar noras nežinoti, kokiai tautybei kuris priklauso. Net ir dviejų tautybių junginys savyje turi atsakingumą už tėvo ir motinos kilmę ir paveldėtą dvasinį prigimties turinį. Dėlto visuomenė turi prisidėti, kad mokyklos, organizacijos ir įvairūs sambūriai, kurie rūpinasi tautiškumu, savo pareigas atliktų ir prisidėtų prie jų savo tikslus tautiniu požiūriu pasiekti. Reikia pripažinti vertingomis ir tokias pastangas, kuriomis net mišrių ar jau nemokančių lietuviškai vaikų lietuvių kalbos mokymu rūpinasi stovyklos ar paskiri susibūrimai.

Šiuo atveju ir norime labiau atkreipti akis tos visuomenės, kuri nedalyvauja organizacijų vadovybėse, kad ir ji jaustų atsakingumą už jaunųjų kartų paruošimą tautos vadovais, tautinio darbo darbininkais ir galimais kovotojais už pavergtųjų brolių laisvę. **Osava kalba yra tikro vadovo ženklas.**

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoj Cr\$. 2.300,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 6.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca – CEP 03124

São Paulo – Brasil Caixa Postal, 4421 – CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 50,00

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 200,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 49

Išpūdziai iš kelionės į Šiluvą

Pasakoja viena dalyvė:

(Tęsinys iš praeito nr.)

Apie 5 val. išlindome iš žaiginio ir émėme lakstyti, kad šiek tiek apšiltume. Po to, prisiminę gerų žmonių patarimą, išsiskyrėme po du, ir į priekį ...

Vos paėjus staiga išdygo keturi milicininkai:

– Labas rytas. Pas ką einate? Kaip pavarde? Prašom dokumentus. ...

– Na, jei negalima, – tai mes galim atgal... – bandėme aiškintis. Nepajutome, kaip privažiavo mašina.

– O, tai čia tos pačios, kurios vakar pas tėvaėjo, – atpažino vienas.

Mus atvežė į kažkokį kiemą ir liepė išlipti. Veda... o ant kiekvieno laiptelio milicininkai spokso. Kabinete jau radome kelias senutes ir vieną apygirtį vyrą. Net gera pasidarė ir pagalvojau: "Čia nors sušilsiu, be reikalo vakar nevažiavome, nors naktį būtume šiltai praleidę". Mes atrodėme apverktinai – drabužiai pilni miežių akuotų. Surašė mūsų pavardes, adresus, kur dirbame ar mokomės, ko atvažiavome ir po vieną pradėjo šaukti tardymui. Čia vėl ta pati procedūra, tie patys klausimai. Po to visus susodino į autobusą ir kažkur išvežė. Moterys pradėjo pasakoti, kad visus bandžiusius patekti į bažnyčią milicininkai gaudė ir vežė "išsiaiškinti" ... Važiuodami kalbėjome rožančių ir kitas maldas. Kur mus veža nieko nesakė. Kitos suimtos moterys pasakojo, kad naktį vieną jų grupę saugojo gruzinas milicininkas. Jis pasakė, kad jau prieš du mėnesius žinojė, jog reikis važiuoti į Lietuvą kovoti su jaunimu. Pasirodo, tos moterys jau šeštadienį išsimošė į Tytuvėnus, tačiau vos tik išėjus iš Šiluvos, prisistatė milicininkai ir atvežė į skyrių, kur išlaikė visą naktį. O tas apygirtis viriškis – vietinis gyventojas. Buvo nuėjęs pas kaimyną, bet paso su savimi nepasimė. Ir tą atgrūdo daboklėn.

Vežė, vežė ir paleido. Išleido iš mašinos, – eikite, kur norite. Žingsniuojame į priekį, bet

kur esame – nežinom. Pirmas sutiktas keleivis paaiškino: "Nuo čia visi keliai toli ir jokie autobusai nekursuoja." Bet Dievas neapleidžia – netikėtai pasivijo lengvoji mašina. Sustojo. Sužinojė, kokie mes keleiviai, geraširdis viriškis per keturis kartus mus suvežiojo pautostrada. Iš Kryžkalnio pasiekti namus jau vieni juokai: sėdome į autobusą ir ko keletos valandų pasiekėme seną Vilnių.

Maža buvo laimingųjų, pasiekusių galutinį tikslą – Tytuvėnus. Apie Šiluvą negalėjo būti jokios kalbos. Maža grupelė maldininkų, iškeļiavusi iš Kauno rugpiučio 22 d., po daugybės nuotykių sekmadienį pasiekė Tytuvėnų bažnyčią. Miestelyje vyko gaudynės, ant šventoriaus milicija vaikė tikinčiuosius. Kauniečiai, žinodami nuošalius praėjimus, galiausiai laimingai pateko į bažnyčią. Po visų sekmadienio pamaldų atvykusieji išėjo į miestelį. Vietiniai žmonės, matydami nepažįstamus gatvėje, stengėsi juos prakalbinti, stebėjosi, kaip jie pateko į Tytuvėnus, žavėjosi jų drasa ir aiškino, kokios stambios valdžios pareigūnų jėgos laiko apgultyje Tytuvėnus ir apylinkes. Daugelis pareigūnų

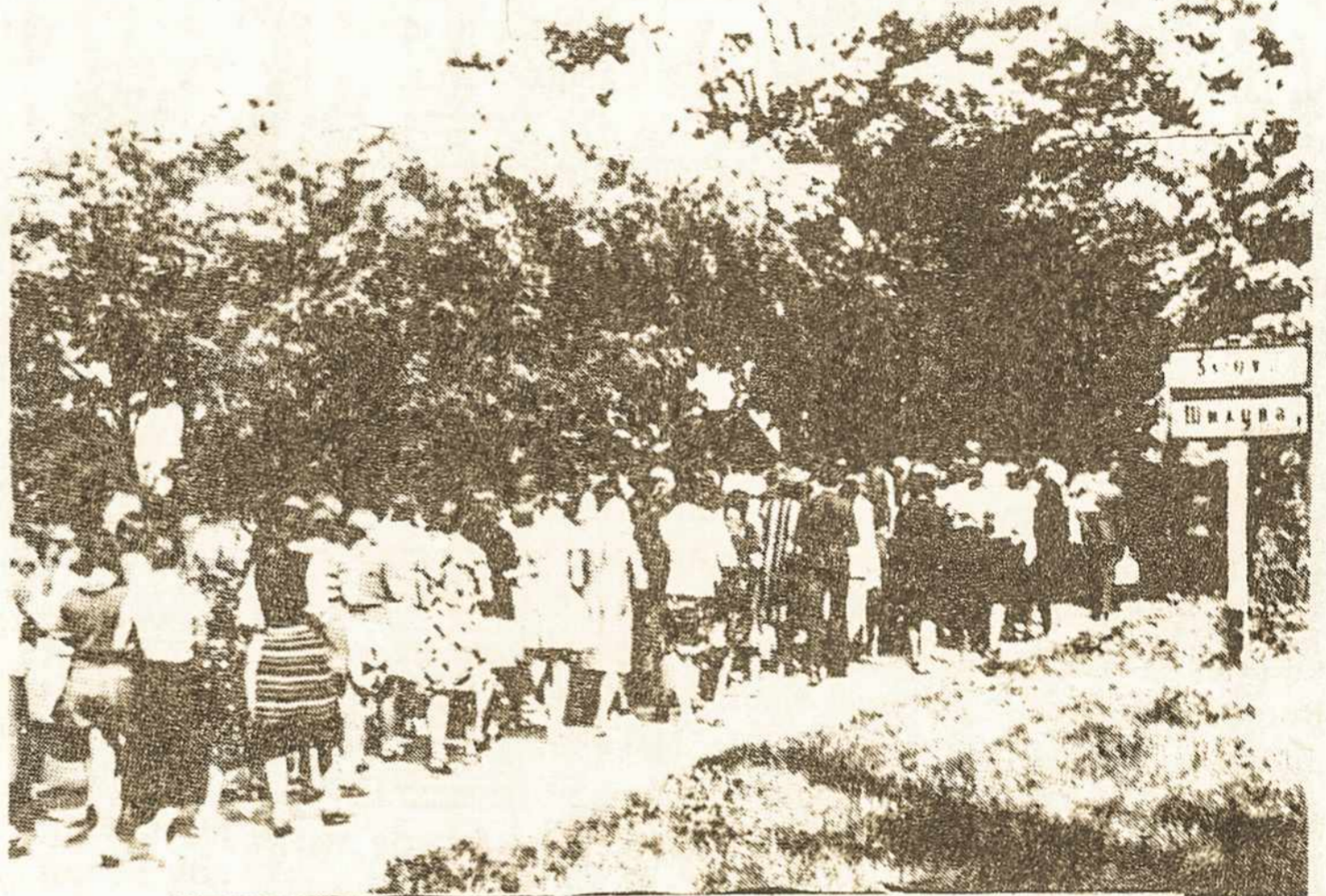
vaikščiojo su radijo siųstuvais. Nakčiai ant bokšto būdavo užžiebiamas galingas prožektorius apylinkėms ir miestelio pakraščiams apšviesti.

Kaip ir reikėjo laukti, grupelę maldininkų apsupo milicininkų būrys. Juos nusivedė į operatyvinį štabą ir reikalavo paaiškinti, koku būdu jie pasiekė miestelį, kur nakvojo, kas parodė kelią ir pan.

– Gėda net prisipažinti, – sakė maldininkai, – civilizuotos šalies laisvi piliečiai nakvojome kaip kokie klajokliai čigonai viduryje laukų.

Pareigūnus nustebino, kad beveik visi maldininkai buvo su aukštuoju išsilavinimu.

Atvykusieji buvo tardomi ir bendrai, ir po vieną. Buvo aišku, kad karantino tikslas – su laikyti maldingą eisena į Šiluvą. Tuomet jie pa-

Procesijoje į Šiluvą daugiausia dalyvauja jaunimas

reikalavo nutraukti šita tardymo komedija, užsitiesusia apie tris valandas. Pagaliau po neaiškių frazių ir pauzių, net nesurašę protokolu, milicininkai pasiteiravo kuria kryptimi pageidauja važiuoti. O šie, nors ir tikėjosi būti apgauti, paprašė nuvežti iki Raseinių. Milicija susodino maldininkus į tuščią autobusą ir milicininkų lydimus išvežė, deka ne Raseinių pusėn, bet Radviliškio kryptimi... Pasirodo, žmonių nuojauta buvo teisinga. Atvažiavus iki pirmos karantininės užtvoros juos išlaipino. Vargais negalais grupelė maldininkų pasiekė Radviliškį, o iš ten ir namus.

Kodėl sovietinė valdžia émėsi tokių priemonių sutrugdyti grynai religinei eisena?

Turbūt atsakymu galėtų būti vieno čekisto išsireiškimas:

– Ir Lenkijoje viskas prasidėjo nuo rožančiaus.

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tiek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kioskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

PAS KĄ EISIME?

“Kieti jo žodžiai, ir kas gali jų klausyti?”

Taip kalbėjo nevienas iš Kristaus sekėjų, išgirdęs jo žodžius (Jo, 6,61-79).

“Išgirdęs jo žodžius”, pasiklausęs jo kalbos. Tai dar gerai. Šiandien daug kas net visiškai nenori girdėti Dievo žodžio, būtent jį atmeta, net jo nepasiklausę.

Ir tatai, geriausiu atveju, iš skubotumo, iš apsileidimo, iš ignorancijos; bet neretai, ypač tam tikro aplinkoj, iš išdidumo, paniekos, priešiško nusistatymo.

I. Kietas žodis

Kągi jie tokio girdėjo, kad būtų “kieti jo žodžiai”?

Ogi tai, ką Liturgija stengėsi pristatyti mūsų apsvarstymui per šiuos paskutinius keturis sekmadienius, būtent apie Kristų, kaip “iš dangaus nužengusią gyvenimo duoną”. Taigi apie patį Kristų,

: kaip žmogumi tapusį Dievą dėl žmonių išganymo;

: kuris Eucharistijos sakramente atiduoda savo kūną ir kraują, būtent patį save, kaip sielos maistą.

Taigi, dar konkrečiau: kalba eina apie Kristų, kuris yra tikrasis mūsų gyvenimas — čia, ant žemės, ir amžinybėje.

Galima aiškinti ir šiandien, kad po konsekruotos duonos ir vyno pavidalais Jėzus gali tuo pačiu metu rasti visuose pasaulio altoriuose, nes jis — Dievas, o Dievui nėra nieko negalimo;

bet visa tai mažai ką padės, jei stigtis tikėjimo. Tatai jau pats Kristus pastebėjo, sakydamas: “Bet kai kurie iš jūsų netiki”.

Naudingi — ir reikalingi — paaikškinimai ir palyginimai, kurie veda prie gilesnio supratimo Eucharistijos dvasinės veikmės, tačiau prie pilno išaiškinimo ir supratimo niekad neprieisim, nes tai viršija mūsų proto sugebėjimą. Dėlto per Mišias, po konsekracijos, kai duona tapo Kristaus Kūnu ir kraujas — Kristaus Krauju, su visu nusižeminimu, daugiau širdimi, negu lūpom, viešai pripažįstam ir išpažįstam: Tikėjimo paslaptis!

II. Nusispręsti reikia

“Nuo to meto nemaža jo mokinių pasitraukė ir daugiau su juo nebevaikščiojo”, pastebi evangelistas. Taigi, Kristų paliko, išstojo iš Bažnyčios.

Ir šiandien kiek krikščionių pasišalina nuo Kristaus kaip tik dėl Mišių, dėl komunijos.

— Anuomet Jėzus su liūdesiu pastebėjo tokį nusiteikimą, kaip patiriam iš jo žodžių, kuriais kreipėsi į dar pasilikusius dvylika apaštalu. Tačiau nepakeitė savo pasakytos kalbos, “neišvertė” savo anksčiau pasakytų žodžių, nedavė jiems “kitokios prasmės”, nemokė “kitaip suprasti” jo žodžius... Ir nedvejojo aiškiai ir jiems statyti apsisprendimo klausimą: “Gal ir jūs norite pasitraukti?”

Ir šiandien Bažnyčiai liūdna, matant, kad daug jos vaikų pasitraukia nuo Dievo Stalo ir net iš pačios Bažnyčios. Tačiau ne kieno išsigalvotom Viešpaties žodžių interpretacijom sugrąžinsim šiuos atskalūnus bei paklydėlius į Kristaus avidę, prie “gyvenimo duonos” stalo. Nes jei jiems Eucharistija tik “brolybės ženklas” ar tik “Kristaus simbolis”, o ne tikras jo Kūnas, tai tevalgo jie vieni savo “vakarienę”!

Ir mums šiandien, kaip anuomet apaštalam, prisistato aiškus Kristaus klausimas: “Gal ir jūs norite pasitraukti, mane apleisti?”

Kristus, tiesa, atėjo “visus patraukti prie savęs”. Ir didžiausias “patraukimas” prie Kristaus — komunija, nes gyvybinis susijungimas su juo.

Tačiau nebūtų jokio gyvybinio patraukimo prie Kristaus, jei šie svarbiausi

Eucharistijos žodžiai būtų kitaip aiškiami, savaip suprantami, negu kad pats Kristus kalbėjo ir aiškino. Dėl šito dalyko Kristus nesileidžia nei į kalbą.

III. Tik vienas kelias!

— Petras, visų apaštalu vardu, aiškiai atsiliepė: “Viešpatie, pas ką mes eisime? Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius. Mes įtikėjome ir pamatėme, kad tu — Dievo Šventasis”.

— O mes, šiandien?

Ir iš mūsų širdies negali kilti kitoks atsakymas, kaip šis: “Viešpatie, pas kągi kitą galėtum eiti? Juk tik tu vienas esi pilna mūsų gyvenimo prasmė — šiandien ir amžinybėj.

Taigi, atnaujinsim savo tikėjimą į Viešpatį Kristų ir į jo didžiausią dovaną — Eucharistiją, būtent į jį patį, pasislėpusį po konsekruotos duonos ir vyno pavidalais, kad galėtumėm jį ne tik išpažinti ir garbinti, o ir juo maitintis.

Tačiau neužtenka vien tik vidinio — sužadinto “širdyje” — tikėjimo; reikia, kad mūsų tikėjimas “įsikūnytų” (kaip kad pats Dievas įsikūnijo) ir išoriniu pasireiškimu.

Tikėjimas turi ir viešai pasireikšti, kad būtų ir liudijimas-pamokymas, ir pavyzdys, ir paskata kitiems. Juk “tikėjimas be darbų — miręs” (Jok 2,17).

Liturginiam skaitiny naujas žydų tautos vadas, Jozujus, juos įvedęs į Pažadėtąją Žemę, šaukė: “Jūs... garbinkit ką norit... Aš ir mano šeima garbinsim tik Viešpatį Dievą”. Tuomet ir visa tauta sušuko: “Ir mes tik vieną Dievą”.

“Ir mes tik vieną Dievą tegarbinsim.”

CONISA IMÓVEIS

ĮSIKŪRIUSI VYTAUTO DIDŽIOJO RŪMUOSE

DĖMESIO LIETUVIAI!!!

CONISA IMÓVEIS YRA VISŲ LIETUVIŲ NEKILNOJAMO TURTO ĮSTAIGA

Parduodam, perkam, nuomojam ir administruojam namus, sklypus ir visą nekilnojamą turtą.

Galime jums pasiūlyti geriausius namus ir sklypus šioje apylinkeje.

Mūsų advokatai jums mielai patars visuose reikaluose ir sudarys reikalingus kontraktus.

LAUKIAME JŪSŲ ATŠILANKYMO

— išgersime kartu kavutę. —

RUA STO. AMASIO, 327 - V. BELA - FONES: 274-9002 E 274-8187

(ESQ. C/ Rua Giestas alt. do n. 1.090) CRECI 22140

LIETUVIAI PASAULYJE

Danutė Skukauskaitė

KALBĖJAU SU AKTORE JILLIAN

*Sutikau šią garsėjančią lietuvaite Toronto
Royal York viešbutyje*

Ann Jillian (Jūratė Nausėdaitė-Murcia) pradėjo savo karjerą būdama 10 metų amžiaus ir pradėjusi vaidinti Little Bo Peep Walt Disney kūrinysje "Babes in Toyland".

Aktorius Mickey Rooney turėjo daug įtakos jos gyvenime, kai ji gastroliavo kartu su juo Broadway muzikiniame veikale "Sugar Babies".

Po šio didelio pasisekimo Joyce Selznick pakvietė Ann į Hollywoodą. Ann buvo žvaigždė ABC televizijos programoje "It's a Living" (žinoma kaip "Making a Living"). Ji yra daugiausia žinoma iš filmo "Mae West", kuris buvo rodomas 1982 m. televizijoje.

Apsilankiusi Toronte su kabaretine programa, Ann susilaukė daug ir gerų vertinimų. Teko jai susipažinti ir su lietuviais Toronte.

A. Jillian gimė 1950 m. Cambridge, Mass., Margaritos ir Juozo Nausėdų šeimoje. Jos tėveliai su trejų metų broliuku ant dviračio iš Lietuvos pasitraukė į vakarus, rusams okupuojant kraštą. Jos tėvelis, buvęs aviacijos kapitonas, suprato, kad Lietuvos okupacija greit nesibaigs. Vėliau jis pasakojo Jūratei: "Mes mylim Lietuvą, mūsų širdys plyšo ją paliekant, bet mes turėjom pasitraukti į laisvę".

Perėję kelias DP stovyklas Vokietijoje, p. p. Nausėdai gavo iš JAV lietuvaite Ann Lidz ir vieno anglo gaisrininko garantijas ir atvyko į Cambridge, Mass. Čia gimė Jūratė, o ponias Lidz tapo jos krikšto mama.

Jūratei augant, tėveliai pastebėjo, kad ji greitai susigauja muzikos bei dainų melodijose. Ji pasakojo: "Būdama ketverių metų, aš scenoje atlikau programą lietuvių minėjime Cambridge, Mass. Man dainuojant "Leiskit į tėvynę", priėjo stambus ponas ir pakėlęs mane pavadino "lėlyte". Aš jo rankose tęsiau savo dainą iki pabaigos. Vėliau sužinojau, kad tai buvo miesto burmistras".

Jūratės tėveliai nusprendė persikelti į Los Angeles miestą ir paruošti savo dukrą karjerai Hollywoode. Visa šeima persikėlė į Kaliforniją (Jūratė tada buvo 6 metų). Ji tuo laiku įsijungė į p. Razutienės tautinių šokių grupę. Pradėjus televizijos karjerą, teko nutraukti tautinius šokius bei lietuvišką mokyklą dėl nepaprastai daug repeticijų, kurių reikalavo pasirinkta profesija. Jūratė pokalbyje pabrėžė, kad ji didžiuojasi savo lietuviška kilme, ir sakėsi niekuomet neužmiršianti lietuvių kalbos.

Vėliau jau teko vaidinti veikėją Dainty June su Natalie Wood ir Rosalind Russell filme "Gypsy". Gavusi stipendiją iš Los Angeles miestų "Light Opera Association" 1971 m., Ann pradėjo bresti ir kilti. Jai teko keliauti su

Juratė Nausėdaitė-Ann Jillian filmoje "Mae West" vaizdoje Mae West rolę su Chuck McGann, kuris vaizduoja komedijantą W.

C. Fields. Filma buvo rodoma ABC televizijoje sekmadienį gegužės 2-ra dieną.

—ABC Photograph

Robertu Goulet ir Johnny Ray, su savo pačios kabaretine programa, dainuoti su žinomu dainų kūrėju Sammy Cahn (jis yra parašęs daug dainų – pvz. "Three Coins in a Fountain" ir "Love is Lovelier the Second Time Around").

Dirbdama su Sammy Cahn Čikagoje, 1977 m. Ann susitiko su miesto policijos pareigūnu Andy Murcia ir už trijų mėnesių susituokė. Nuo to laiko jos vyras tapo jos reikalų vedėju. Jūratė prisipažino, kad "Andy, kaip seržantas, daug kartų yra padaręs staigių sprendimų tarp gyvybės ir mirties, moka greitai pažinti visokio tipo žmones". Jūratės nuomone, tos jos savybės ir greita orientacija betkokioje padėtyje padeda karjeroje.

Jos karjera Hollywoode neleido aktyviai dalyvauti lietuvių veikloje. Kurį laiką Jūratė lankė lietuvišką mokyklą ir pamaldas Šv. Kazimiero šv. šventovėje. Ji sakė: "Aš turėjau daug labai gerų lietuvių draugų ir kalbėjau lietuviškai namuose". Vėliau ji neturėjo laiko lankyti amerikiečių mokyklos nei dalyvauti lietuvių veikloje, nes buvo populiarus vaikų aktorė.

Jūratė su visa savo grupe aplankė "Vilniaus" paviljoną Toronte tautybių savaitės metu ir pradėjo ašaroti pamačiusi mažiukus gintariečius šokant Suktinį. Jos vyras Andy Murcia sakė

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŪSŲ PRENUMERATĄ ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

**PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIOS
PORTUGUÊS-LITUANO**
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

EM PORTUGUES

NR. 15 (74)

Lituania

Nestas páginas continuamos apresentando a alma lituana, com sua história, sua cultura e civilização, a religião, a arte, a língua, as tradições da terra lituana.

Estas linhas são em especial destinadas aos jovens que, a motivo da dificuldade da língua, não tem acesso direto às fontes de informação lituanas. (Red.)

UM POUCO DA HISTÓRIA DA LITUÂNIA

Lá está, na outra extremidade da Europa, perto das margens bálticas franjadas de dunas, uma raça de cinco milhões de homens – filha de um grande povo: os Lituanos e a Lituânia. Muitos falam neles, mas poucos os conhecem. Ninguém, principalmente, ou quasi ninguém, sabe o que eles sofreram, no decorrer das idades, embora houvessem conhecido os mais estranhos deuses.

Os lituanos se estabeleceram na região báltica muitos séculos antes da era Cristã.

Na era mezo-lítica – 10.000 – 3.000 anos a C. – no Báltico sul-oriental, compreendido entre os rios Vysla – Daugava (19° a 28° Longitude Leste Greenwich e 52° a 58° Latitude Norte) habitavam diversas tribus nômades. Viviam de caça, possuindo os mais rudimentares apetrechos, feitos de pedra, osso ou chifre. De animais domésticos conheciam só o cachorro. Errando nas intermináveis flores-

tas virgens e pântanos quasi intransponíveis, pousavam nos sítios arenosos, às margens dos lagos e dos rios ou nas clareiras da mata.

No neolítico (3.000 – 1.500 anos a C.) essas tribus abandonaram a vida nômade, começando a lavrar a terra e a cultivar as plantas e os cereais. Possuíram, além do cachorro, outros animais domésticos (cavalo, muar).

Na era do bronze (1.500 – 500 anos a.C.) eles já ostentam inúmeros utensílios domésticos ou de adorno, feitos deste metal.

O ferro aparece cerca de 500 anos a.C.

O historiador romano Tacitus em a "Germania" chama essas tribus "aestii" – "aestorum gentes" – aisciai. Denominação geográfica e não etnográfica, os que moram a leste do mar Báltico.

Estas tribus eram de lituanos?

Supomos, que sim. Há uma continuidade ininterrupta da mesma civilização em marcha, o que não sucederia, se aquelas paragens tivessem mudado de dono.

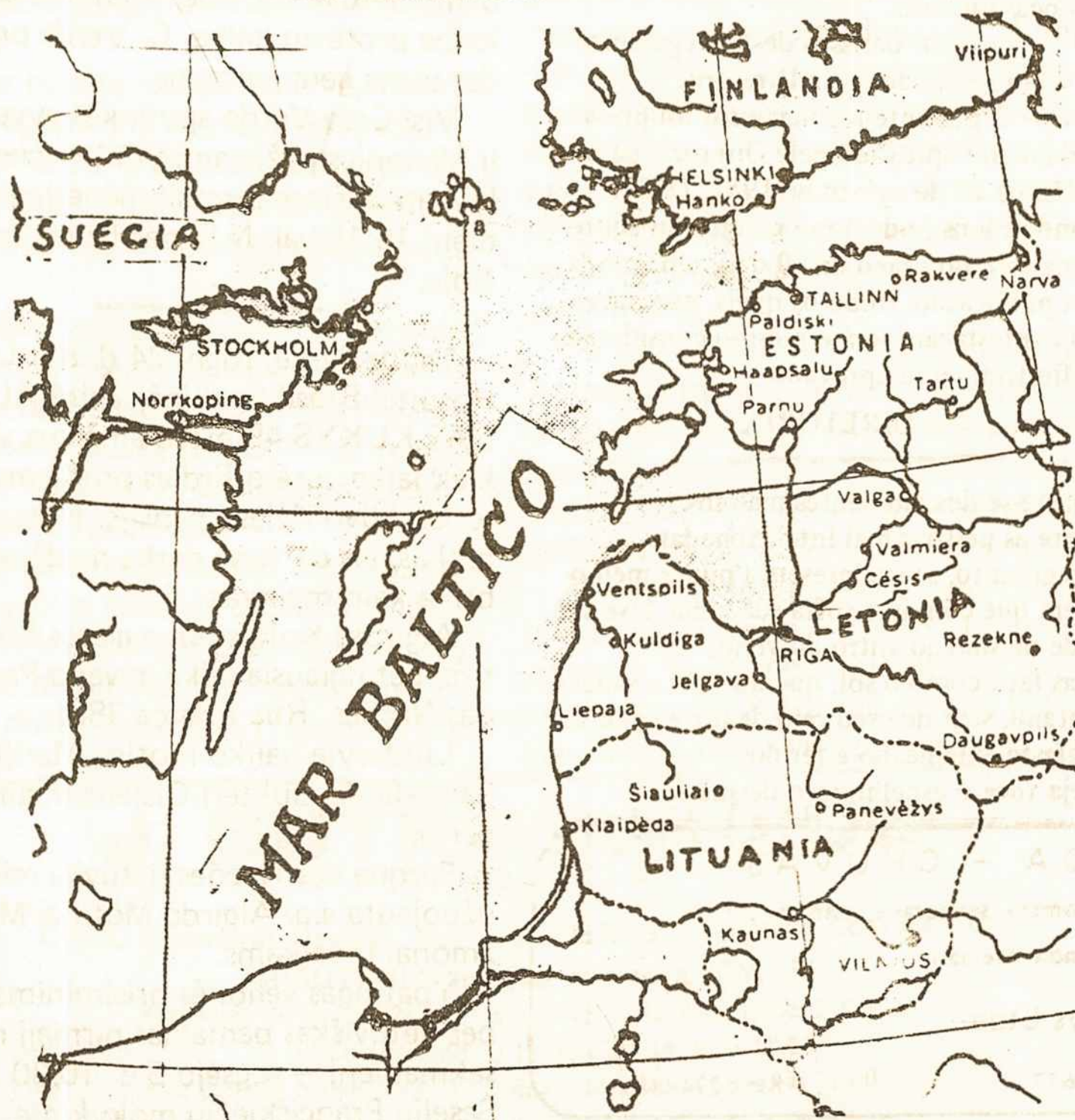
Muitas eram aquelas tribus: prusai, galindai, sudaviai, bartai, aukstaiciai, zemaiciai, zemgaliai, letgaliai, kursiai, séliai. Cada tribu vivia a sua vida, só mais tarde, em frente dos perigos vindos do exterior, unindo-se à chefia de um chefe militar, o mais inteligente e aguerrido. Assim surgiu a unificação dessas tribus no século XIII sob a espada de Mindaugas, primeiro rei da Lituânia. Os prusai foram quasi totalmente aniquilados pela ordem teutônica, que os pretendia batizar cristãos a ferro e fogo. Esta ordem, fundada em 1190 durante a terceira expedição das Cruzadas denominada Ordem da Virgem Maria, após insucesso total dos exércitos ocidentais, fôra chamada pelo duque mo-

zuriano Konrado para "batizar" os lituanos, que permaneciam ainda nas suas velhas crenças devido às condições geográficas e poucas relações com o exterior. Durante 200 anos (1228 – 1410) durou a luta de vida ou morte com os predecessores do "Drang nach Osten" (marcha para leste). Só em 1410 os teutônicos foram definitivamente batidos na memorável jornada de Tannenberg e os lituanos foram batizados pelo esforço de seus próprios duques, notadamente por Vytautas, o Grande, (1397) e Jogaila Gediminaitis.

É de se notar, que nesta época a Lituânia alcançava o apogeu de sua glória e poder. Vytautas, o Grande, após ter sustado as hordas tártaras, que ameaçavam toda a Europa (na batalha de Vorksla em 1339), estendeu as fronteiras da Lituânia do Mar Báltico até o Mar Negro, entre os deltas dos rios Dniestr e Dniepr. Os duques do Kremlin pagavam tributos à Lituânia. Em 1415, após a memorável batalha de Tannenberg, Vytautas fôra eleito, no Concílio da Igreja, reunido em Constanza, chefe de todos os exércitos cristãos contra a invasão dos turcos. Os eslavos pediam à Lituânia a sua proteção. A tolerância à outras nacionalidades e suas crenças fizeram com que de toda a parte afluíssem inúmeros artífices, promovendo o bem estar material, as artes, o comércio, (a Lituânia era celebre exportadora do âmbar, "elektron" na língua grega), a arquitetura etc. Surgiu uma ordem jurídica notável, para aqueles tempos, dentre tôdas as organizações estatais vigentes.

Após a morte de Vytautas, começou lenta mas inexoravelmente, o declínio. Tendo sido envenenados pelos teutônicos os filhos de Vytautas, começaram as lutas intensivas pelo poder. Mais tarde a Lituânia se uniu em aliança (1569) com a Polônia, enfraquecendo-se, ainda mais devido, sobretudo, ao direito de veto (caveat UNO.), que os nobres exerciam no parlamento comum. Nada de proveitoso podia deliberar-se, devido a subornos por parte de potências estrangeiras, interessadas na desordem dentro deste Estado heterogêneo. Assim veio o fim, em 1795: a Rússia, a Alemanha e a Austria dividiram, entre si, o Estado polono-lituano. A Rússia chegou até ao coração da Europa, e a Alemanha tornou-se, de um Estado prussiano de média grandeza em uma potência mundial, passando a ter fronteira comum com a Rússia sobre os despojos da Lituânia e da Polônia.

(a continuar)

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

LITUANIKA

— INFORMATIVO —

ESTÂNCIA LITUANIKA

REGULAMENTO INTERNO

A ESTÂNCIA LITUÂNICA é uma colônia de férias e lazer e funciona sob forma de condomínio, destinando-se ao uso dos condôminos e, obedecendo as disposições do presente Regulamento, aos membros da colônia lituana.

I. REGULAMENTO DO USO DA PISCINA

Art. 1° - A piscina é para o uso dos condôminos, seus familiares e convidados e, excepcionalmente, aos jovens e demais membros da colônia lituana, nas condições estabelecidas pelo presente regulamento.

§ Único - De todos será exigido o exame médico válido.

Art. 2° - O uso da piscina poderá ser franqueado, excepcionalmente, aos jovens da colônia lituana obedecendo as condições seguintes:

- Apresentação do exame médico válido;
- Pagamento de uma taxa diária estabelecida pela Diretoria.

§ Único - O Diretor de Plantão poderá limitar o número de usuários, levando em conta que os condôminos terão sempre preferência no uso da piscina.

Art. 3° - A piscina poderá ser franqueada, excepcionalmente, aos participantes de acampamentos da juventude lituana desde que o seu responsável providencie antecipadamente:

- Autorização antecipada à Diretoria;
- Pagamento antecipado de uma taxa semanal estabelecida pela Diretoria, para cada usuário, que gozará de um desconto de 50°/o relativamente ao ao valor da taxa diária.
- Apresentação, no ato do pagamento da taxa, do exame médico válido que ficará em poder da Diretoria, até o término do acampamento.

§ Único - O uso da piscina durante o acampamento será franqueado de terça a sexta-feira e sábado de manhã. Na parte da tarde de sábado e aos domingos, o uso dependerá da autorização do Diretor do Plantão, para que, em caso da piscina esteja lotada, seja assegurada a preferência aos condôminos.

Art. 4° - Também aos hóspedes do Hotel e aos participantes de "pic-nics" e outros eventos da colônia lituana, a piscina poderá ser franqueada, excepcionalmente, observando-se as condições do art. 2°, letras "a" e "b", e o seu § único.

Art. 5° - Os usuários da piscina deverão observar o horário estabelecido e acatar as instruções do responsável pela piscina.

§ Único - A permanência de menores na pisci-

na será de responsabilidade de seus pais ou responsáveis.

II - DOS ACAMPAMENTOS

Art. 6° - Os grupos de jovens da colônia lituana que quizerem promover acampamentos na ESTÂNCIA LITUÂNICA, deverá, por intermédio de seu dirigente:

- Solicitar autorização à Diretoria, com antecedência mínima de 10 (dez) dias;
- O dirigente ou o responsável pelo grupo deverá se responsabilizar:
  - pelo pagamento de consumo de luz, água e gás;
  - pela limpeza dos locais usados, sanitários e demais dependências;
  - Pelo pagamento dos eventuais estragos que causarem nas instalações durante o acampamento, pelos utensílios e louças da cozinha, devendo, deixar tudo em ordem, como encontrado.
  - pela disciplina, de modo a não incomodar os condôminos, devendo observar silêncio após às 22 horas.

§ Único: - Fica proibido dormir em automóveis, o uso de bebidas alcoólicas e o acesso às propriedades particulares, ficando os transgressores sujeitos a expulsão.

c) - Caso desejarem usar a piscina durante o acampamento deverão proceder como determina o art. 3°, letras "a", "b", e "c".

Art. 7° - As despesas a que se refere os itens 1, 2 e 3 do art. 6°, letra "b", deverão ser pagas pelo responsável do grupo no ato de sua apresentação, sob pena de não poder usar novamente as instalações enquanto estiverem em débito.

Art. 8° - Os campos de esporte poderão ser usados livremente mas os responsáveis deverão se responsabilizar pela disciplina e a boa ordem e indenizar eventuais estragos ocasionados.

Art. 9° - os casos omissos deste Regulamento serão resolvidos pela Diretoria.

NOTA: + O presente regulamento foi provisoriamente aprovado pela Diretoria na reunião de 27 de agosto de 1982. Os Srs. Condôminos poderão se manifestar sobre o mesmo, no prazo de 30 dias, a partir de sua publicação, findo os quais, não havendo contestação, será o mesmo considerado definitivamente aprovado.

A DIRETORIA

Afaste-se dos ambientes malsãos.
Evite as pessoas mal intencionadas.
No entanto, se sua presença puder melhorar, sem que com isto sofra sua alma, leve sua virtude mesmo ao antro do vício.
Mas faça como o sol, que ilumina e saneia o pântano, sem que seu raio de luz e calor dali se afaste enlameado e fétido.
Seja você o espelho vivo de sua fé.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Lietuvoje, gegužės 30d. Kindurių kaimė, Rokiškio apsk. mirė MARCELĖ BUITVYDAITĖ VAŠTAKIENĖ sulaukusi 88 metus. Velionė buvo Povilo Buitvydo, gyvenančio Moinho Velho sesuo. Lietuvoje liko duktė Janė ir anūké bei du broliai.

Už velionę mišios buvo atlaikytos sekmadienį, rugp. 29 d. 15 val. Vila Zelinų bažnyčioje.

URSULĖ KAVALIŪNIENĖ

mirė rugp. 11 d. Casa Verdej sulaukus 74 metus. Velionė buvo gimusi Rokiškyje 1907.IX.21 d. Brazilijon atvyko 1927 m. ir ilgą laiką gyveno Bom Retire. Paskutinius 25 metus gyveno Casa Verdej. Buvo palaidota Horto Florestal kapinėse. Paliko sūnų Jurgį ir Marcio Dominiką bei anūkus Heleną ir Antaną.

A.a. Ursulė buvo uoli katalikė ir susipratusi lietuvių, nuolatinė "Mūsų Lietuvos" skaitytoja, kurios šeimoje yra kalbama lietuviškai. Taigi ir anūkai gerai kalba protėvių kalbą. C. Verde prarado dar vieną gerą kaimynę.

Visi Casa Verde apylinkės gyventojai ir Velionies pažįstami yra kviečiami dalyvauti mišiose pirmąjį mėnesio sekmadienį 16,15 val. N.S. das Dores bažnyčioje.

Tautų Parke, rugp. 24 d. 8 val. ryto, Hospital Brasil Igoninėj, mirė ALGIRDAS KUKYS 49 metų amžiaus. Jau kiek laiko turėjo širdies problemą ir dėl to jau buvo išėjęs į pensiją. Nors pensininkas, vis dar tęsė darbą medžiagų fabrike kaip meistras.

Algirdas Kukys buvo gimęs Bom Retire, bet ilgiausią laiką gyveno Parke das Nações, Rua França 386.

Liūdesyje paliko motiną Mariją, žmoną Mafaldą, dukterį Gislėnė ir sūnų Robertą.

Parque das Nações lietuviai reiškia užuojautą a.a. Algirdo Motinai Marijai, žmonai ir vaikams.

Ypatingas velionės prisiminimas bus per lietuviškas pamaldas pirmąjį mėn. sekmadienį - rugsėjo 5 d. 10,30 val. Seselių Pranciškiečių mokykloje.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

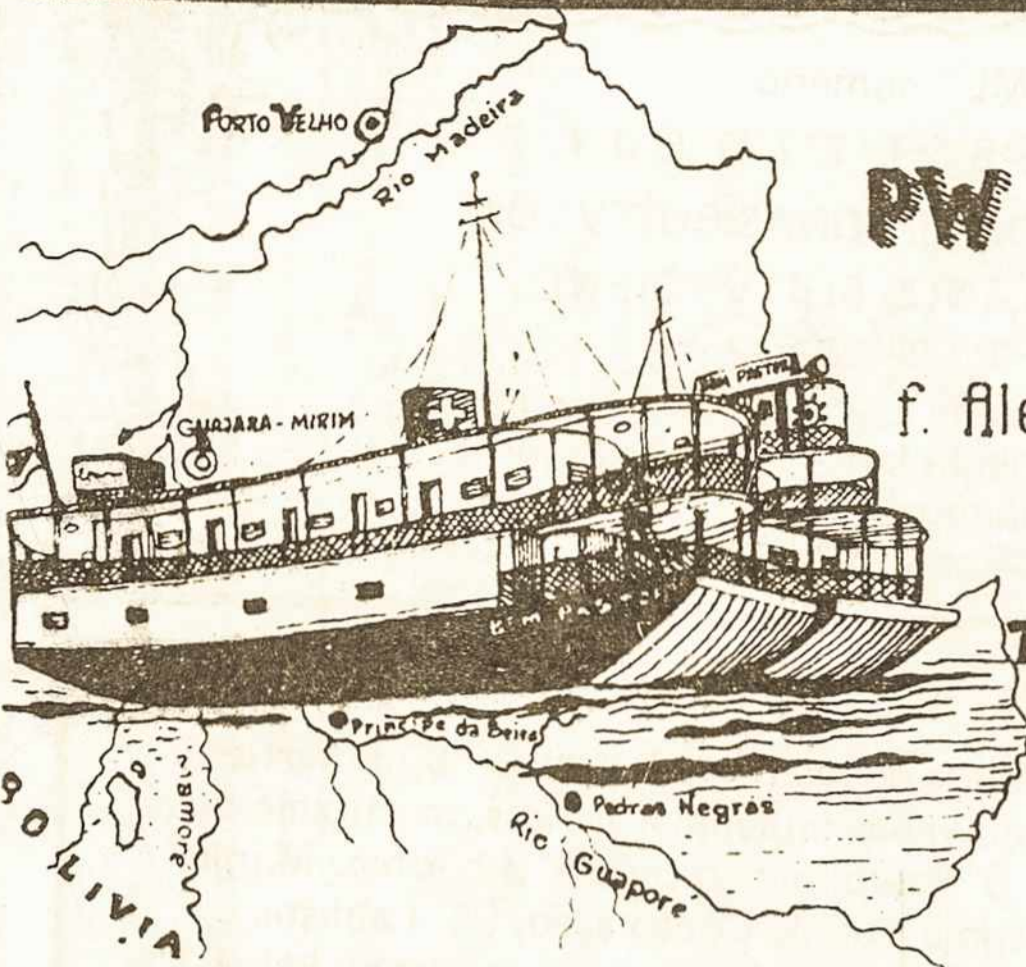
Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

PW 8AL - BRASIL

f. Alexandre Bendoraitis

P. BOX 21

78980-GUAJARA-MIRIM-

BRASIL

ŽINUTĖ IŠ AMAZONIJS

Rašo kun. P. Urbaitis iš Guajará-Mirim:

Rugpiūčio 20-21 (savaitgalį) buvome išplaukę į Tres Bocas (Paças Novos indėnų) apylinkę.

Šiuo metu Mamorės vanduo gana švarus. Buvo proga (kas norėjo) net pasimaudyti, kad ir tarp "piranha", kurių čia gausu visur.

Koplytstulpio pašventinimas įvyko 22 (sekmadienį), 11 valandą. Kun. K. Bėkšta dėl operacijos negalėjo atvykti iš Manaus – jis sveikino telegrama. Dalyvavo dr. V. Kiaušas iš Porto Velho.

"GEROJO GANYTOJO" LIGONINĖS ŠIRDIS

Lankant įstaigą ar šeimą, logika ir mandagumas reikalauja pirmiausia susitikti su įstaigos viršininku ar namų šeimininku.

Jei kas norėtų Guajará-Mirim, Rondonijoje, aplankyti "Gerojo Ganytojo" ligoninę, turėtų pirmiausia teirautis Av. Pimenta Bueno, 663, kad ten patektų per pagrindines, o ne kokias šonines, duris.

Pirmasis, teigiamas, įspūdis, dar gatvėj bebūnant, tai šventiškai svečią sutinkantis lietuviškas koplytstulpis didžiųjų vartų dešinėj pusėj, pašventintas rugpiūčio 22 d. kun. dr. F. Bendoraičio veiklos 20-mečiui paminėti.

Vidun bežengdamas per centrinis duris, lankytojas atsidurs erdviam svečių priėmimo kambary ir pastebės pryšakį dar kitas, metalines, į abi puses sustumiamas duris, vedančias į ligoninės koplyčią.

Virš durų pamatys "Gerąjį Ganytoją", aukštyn pakelta ranka kviečiantį vidun, ar norintį ką tai įspėti.

Prieangio sargą pasveikinęs, svečias tenesibijo praverti koplyčios duris ir žengti vidun. Čia – "Gerojo Ganytojo" ligoninės širdis.

Apvalios formos 10 x 8 m. meniškai išpuoštas kambarys, su arkos formos lubomis, o pryšaky, kairėj pusėj, pastebės patį tikrąjį ligoninės šeiminką – tabernakulyje jo belaukiantį Viešpatį, su raudonos šviesos tēmpute ten visuomet einančia garbės sargybą.

Svečio akis tuoj patrauks iš medžio meniškai sukurtas altorius su priekyje užrašu "Cristo hoje, amanhã e sempre".

Kiek pakėlęs akis, lankytojas susižavės "Dangiškosios Jeruzalės" priekinės sienos freska. Ten Gerasis Ganytojas, ant rankų benešas pavargusį avinėlį; o paskui jį visas būrys avelių žvelgiančių jį kiek atokiau matomą Jeruzalę. Žydras dangus driekiasi per visą plačią sieną. O padangėj ir paukščiukai, lekiantys ta pačia kryptim; tik vienas kitas sparnuotis neapsisprendęs ar net, nutūpęs ant medžio šakos, dairo atgal ar ieško kitos krypties. Toks pat ir vienas kitas pasimetęs avinėlis...

Ta žavinti freska – boliviečio Roberto Antezana meno kūrinys. To paties talentingo menininko ir visos kitos koplyčios šonų bei lubų freskos ir keturių langų vitražai, išskiriant tik vieną – keturių evangelistų vitražą, sukurtą vienos prancūzės.

Rotondos šonuose kiti keturi prasmingi meniški vitražai – Dievo Motinos, šv. Juozapo, šv. Pranciškaus Asyziečio ir šv. Kazimiero. Pastarasis atrodo meniškiausias: puikiai suderintos spalvos, ir

Lietuvos Trispalvė apačioj.

Lubų arkoje vaizduojamas Kristaus gimimas, trijų išminčių apsilankymas, Golgotos vaizdas su trim nukryžiuotaisiais, Dangun žengimas.

Išeinant iš koplyčios, lubose matomas jau minėtasis keturių evangelistų tradicinis pavaizdavimas, o ant pačių durų – Aušros Vartų Motinėlé.

Tą viską dar labiau įprasmina du rinktiniai užrašai vienoj ir antroj durų pusėj: "O meu mandamento é este, que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei" (João XV, 12) ir "Eu sou o caminho, a verdade e a vida" (João XIV, 6).

Šioje su meile, tikėjimu ir viltimi statytoje ir išpuoštoj koplyčioj kas sekmdienį laiko Mišias ligoniams pats ligoninės vedėjas, kun. dr. F. Bendoraitis, o šiokiadieniais jose dalyvauja nors ses. Marija Ksavera Šakėnaitė su artimiausiom bendradarbėm.

Ši kun. dr. F. Bendoraičio gerai suplanuotoje ligoninėje koplyčia labai teišėtai užimacentrinę vietą ir yra "Gerojo Ganytojo" ligoninės širdis bei labdarybės pasisekimo paslaptis.

Kun. Petras Urbaitis

SKAITYTOJAI RAŠO...

Campo Grande, 17.08.82

Gerbiama Redakcija

Su šiuo trumpu laišku prašau jūsų malonės ir dėmesio siųsti sekančius numerius jau naujam adresui: – Av. Salgado Filho, 270 – Casa 1 - Campo Grande, MS.

Dėkoju už punktualinį prisiuntinėjimą šio taip brangaus laikraščio, nes dėka jo, stengiuosi neužmiršti mūsų protėvių kalbos, čia iš Campo Grande padangės.

Su pagarba
Antanas Maciulevičius

Iš laiško buv. "Aušrokams"

1982. VIII.25

... Labai norėtusi drauge pasidžiaugti ir pabendrauti, bet laikas ir kelionė yra dideli, tai mėginsime yra dideli, tai negalėsime, bet mes būsime grauge mintyse ne tik šia proga, nes dažnai visus prisimename, nes esate labai artimi ir mylimi. Tėvui kidykui laimingos kelionės ir tegul Dievas jus laiko visus savo Tėviškoje globoje. Viso geriausio,

Jonas ir Liđija Bajorinai
Tres Passos, RGS

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

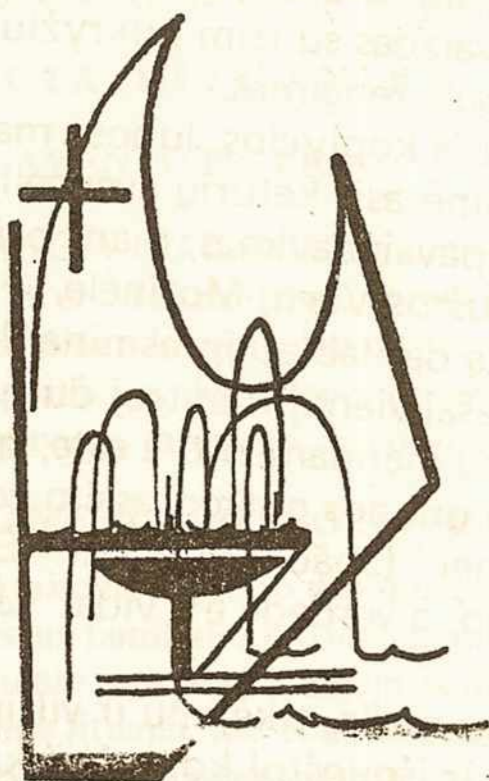
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

MŪSŲ ŽINIOS

KOPLYČIOS PASVENTINIMAS LITUANIKOJE

Rugsėjo mėnesio 26 dieną. Autobusai iš V. Zelinos išeis 7 val. 30 min., 10 val. Šv. Mišios ir koplyčios pašventinimas, 12 val. Pietūs, 16 val. kava, 17 grįžimas atgal.

Visi São Paulo lietuviai prašomi šią dieną paskirti šiam neeiliniam įvykiui. Visi kurie dar neprisidėjo prie koplyčios statybos, prašomi prisidėti prie jos užbaigimo savo auka.

ILGASIS SAVAITGALIS LITUANI KOJE

Ilgojo savaitgalio /rugsėjo 4–7 dienomis/ Lituaniškoje veiks svečių Namai. Norintieji Svečių Namuose nakvoti ar svetainėje valgyti prašomi pranešti iš anksto. Telefonu 63-5975.

GRAŽUS SUSITIKIMAS

Buvo tikrai labai malonu praleisti — po 8 metų — nors kelias valandas su Tėvu Kidyku, prieš jam grįžtant atgal į JAV. Ypač mes, "Aušros likučiai", jaučiamės kaip namuose pas tėvą (o ką tik gali jausti kas įvertina tėvą).

Be choristų, dalyvavo kaimynės, draugai ir gerbėjai.

Šv. Kazimiero parapijos salėje buvo Mišios, per kurias giedojom visi. O po Mišių prie gražiai ir skoningai paruoštų stalų p. J. Čiuvinškas visų dalyvių vardu dėkojo T. Kidykui už per Mišias paliktą meilės testamentą, sveikino jį taip pat 47 metų kunigystės proga ir kvietė palaiminti stalą bei visas ten sudėtas gėrybes. Tada vaišinomės, kalbėjomės, dainavome, dalijomės prisiminimais.

VEIKLOS KALENDORIUS

Rugsėjo (setembro) 12 d., 16 val. Šilinės šventė šv. Kazimiero p-joj;

Rugsėjo 19 d. Maironio minėjimas Biblioteka Municipalpatalpose.

Stenkimės susistatyti visų organizacijų liet. veiklos kalendorių.

GARBES LEIDĖJAI

ELENA, ALGIRDAS ir JONAS BUITVYDAI
mamos MAGDALENOS BUITVYDIENĖS 75
metų gimtadienio proga (rugsėjo 2 d.).

Širdingai dėkojame Elenai, Algirdui ir Jonui,
o ponei Magdalenai linkime geros sveikatos ir
gausios Dievo palaimos.

MAIRONIO MINĖJIMAS

Didžiojo Lietuvos poeto, tautos dainiaus MAIRONIO 50 m. mirties ir 120 metų jo gimimo sukaktuvių viešas minėjimas įvyks š. m. rugsėjo mėn. (setembro) 19 d. 14 – 17 val. S. Paulo miesto centre, Biblioteka Municipal, Mario de Andrade auditorijoje, rua da Consolação, 94, I aukšte.

Programą atliks jaunosios kartos talentai lietuvių ir portugalų kalba. Minėjimą ruošia Brazilijos Lietuvių Bendruomenė, bendradarbiaujant Literatūros Būreliui ir Lietuvių Jaunimo Sąjungai Brazilijoje.

Dainuos "Volungės" choras vad. K.G. Valavičiūtės.
Įėjimas laisvas.

Rengėjai

Atėjus liūdnai valandai, visi linkėjo
T. Kidykui Laimingos kelionės ir aė
Sudiev, bet IKI PASIMATYMO.

Nuoširdus ačiū T. Kidykui, kad iš-
klausė mūsų prašymą atlaikyti Mišias
Mokoje; ačiū už visiems paliktą "Testa-
mentą", kuriuo bandysime naudotis vi-
si. Ačiū taip pat kunigams Saleziečiams
už leidimą vartoti salę, o taip pat ir vi-
siems už dalyvavimą.

Rengėjų vardu — EU

P. ŠIMONIO 78 GIMTADIENIS

Daug nusipelnęs ir visų gerbiamas p.
Petras Šimonis tvirtai įžengė į 78 metus.
Ir į juos įžengė giedodamas — ir dainuo-
damas su Aušros choru šv. Kazimiero p-
jos salėj. Ir jis, kartu su T. Kidyku, turė-

jo užpūsti savo žvakutę, už ką visi dėkin-
gai jam sugiedojo Ilgiausių Metų ir "Pa-
rabens". Tad geriausios sėkmės iki jau
artimo 80-mečio. Su Dievo ir žmonių
pagalba.

"LIETUVIŠKŲ PARAPIJŲ METAI"

Paskutinį rugpiūčio sekmadienį V.
Zelinoj 3 val. po pietų buvo Mišios, o
po jų — susirinkimas Ramovėj "Lietu-
viškų parapijų metų" sąjūdžio tema.
Nors pirmas toks įvykis ir nelabai iš-
garsintas, vistiek sutraukė nemažai tau-
tiečių tiek į bažnyčią, kiek į pasitari-
mo salę.

Platesnę apžvalgą, tikime, visuome-
nei pateiks atitinkami organai.

RUGSĖJO 8-TAUTOS ŠVENTĖ ŠILINĖ

ŠILINĖ — DIDŽIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

RUOŠIAMASI paminėti 500 metų nuo šv. Kazimiero mirties
paminėti 600 metų nuo Lietuvos krikšto

VISŲ LIETUVIŲ MALDOS IR PASIAUKOJIMO UŽ LIETUVĄ
D I E N A

BUS RUGSĖJO 12-tą ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ 16 val.

PROGRAMA: procesija ir Mišios
minėjimas
meninė dalis
vaišės — bufetas